

Deklaracja Lwowska

Deklaracja Lwowska My, zebrani we Lwowie Polacy i Ukraińcy, uczestnicy uroczystości odsłonięcia tablicy ku czci Jacka Kuronia, pragniemy oddać hołd Jemu i dziedzictwu, które pozostawił. Jacek – zakochany, jak mówił, bez pamięci w Ukrainie – był orędownikiem pojednania pomiędzy naszymi narodami. Na początku 2003 roku Jacek Kuroń napisał w liście do Myrosława Marynowycza: „My i Wy wyznajemy Ewangelię, w której Jezus zwraca się, jak wierzę, do każdego z nas: nie szukaj źdźbła w oku bliźniego, lecz belki w oku swoim. Zaś pomysł, że nakazy Ewangelii nie dotyczą stosunków między wspólnotami narodowymi, jest niechrześcijański i sprzeczny z duchem Ewangelii. Z tych powodów mówię do Was, jestem przekonany, nie tylko w swoim imieniu: wybacźcie nam”. Myrosław Marynowycz odpowiedział: „Przyjaciele Polacy! Bracia w nielekkiej wędrówce drogami Bożej Opatrzności! Wybacźcie nam tak, jak potrafiać wybaczyć chrześcijanie: do najdalszych głębin serca, bez oglądania się na okoliczności, nie dawując przebaczenia – przebacźcie z niezachwianą wiarą, że z tymi, którzy przebacza, jest sam Bóg”. Słowa te wypowiedziane zostały w przededniu 60. rocznicy antypolskiej akcji Ukraińskiej Powstańczej Armii na Wołyniu.

Dla pojednania polsko-ukraińskiego wiele uczyniły środowiska emigracyjne naszych narodów z „Kulturą” Jerzego Giedroycia na czele, a także opozycja demokratyczna w Polsce i na Ukrainie. Dla prezydentów naszych państw pojednanie stało się kamieniem węgielnym polityki wobec sąsiedniego narodu. Ogromny wkład wniósł Kościół rzymskokatolicki w Polsce i Ukraiński Kościół Greckokatolicki, które gorąco zachęcał do aktywności papież Jan Paweł II. Dziś jednak po obydwu stronach granicy coraz głośniejszy słycać środowiska i osoby, które odrzucają ten sposób myślenia i działania. Podważają ustalenia historyków, zaprzeczając zbrodniom i odpowiedzialności za nie kierownictwa podziemia, a nawet władz komunistycznego państwa. Zbliżająca się 70. rocznica antypolskiej czystki na Wołyniu powinna służyć pojednaniu, a nie pogłębianiu uprzedzeń pomiędzy naszymi narodami. My, Polacy i Ukraińcy zebrani we Lwowie dla uczczenia pamięć Jacka Kuronia, deklarujemy, że dołożymy wszelkich starań, by w rocznicę wielkiej tragedii Polaków powiedziana została prawda, a pomordowanym oddano hołd. Podobnie jak powinna być mówiona prawda o ukraińskich ofiarach i oddawany hołd ukraińskim ofiarom. Dobrze rozumiemy, że nie uda się zbudować dobrych stosunków pomiędzy naszymi narodami bez przewyciężenia historii. Pamiętając o zasługach Jacka Kuronia, pragniemy dołożyć wszelkich starań, by polsko-ukraińskie pojednanie stało się faktem dokonanym. Zwracamy się do liderów społeczeństwa obywatelskiego po obu stronach granicy z apelem o wsparcie tych starań i zorganizowanie szeregu przedsięwzięć, które będą pogłębiać dialog. W obliczu wyzwań stojących przed naszą częścią Europy hasło „nie ma wolnej Polski bez wolnej Ukrainy” nabiera nowego znaczenia: oznacza odpowiedzialność za przyszłość naszych krajów i całej Europy. Bądźmy świadomi odpowiedzialności spoczywającej na naszych barkach i szansy, która jest przed nami. Lwów, 7 lipca 2012 roku
 Lista sygnatariuszy: Sygnatariusze z Polski: Piotr Andrusieczko Bogumiła Berdychowska Seweryn Blumsztajn Włodzimierz Bogaczyk Magdalena Chabiera Iza Chruślińska Mirosław Czech Jan Andrzej Dąbrowski Cveta Dimitrowa prof. Andrzej Friszke Katarzyna Górniak Ola Hnatiuk Paweł Kowal Danuta Kuroń Andrzej Kuroń Andrzej Leusz Jan Lityński Agnieszka Marczyk prof. Włodzimierz Mędrzecki Martyna Michalik Adam Michnik Piotr Mitzner prof. Grzegorz Motyka Teresa Oleszczuk Monika Pasternicka Wiktoria Pasternicka Paweł Pieniążek Jarosław Prystarz Danuta Przywara Jerzy Rejt Ewa Rybał Andrzej Seweryn Witold Sielewicz Sławomir Sierakowski Jarosław Skuza Tomasz Stryjek Adam Szostkiewicz Barbara Szwedowska Joanna Świdarska Andrzej Topiński Piotr Tyma Barbara Weigl Zofia Winawer o. Ludwik Wiśniewski Marcin Wojciechowski Ludwika WujecHenryk Wujec Sygnatariusze z Ukrainy: Lesia Bilenka-Swystowycz (tłumaczka) Emilia Chmielowa (prezes Federacji Organizacji Polskich na Ukrainie) Olena Dzedżora (historyczka) Leonid Finberg (dyrektor kijowskiego Instytutu Studiów Judaistycznych, wydawca) Jewhen Hlibowycyk (dziennikarz i analityk) Pawło Hobzej (Ukraiński Katolicki Uniwersytet) prof. Jarosław Hrycak (historyk) Mykoła Kniażyckij (dyrektor kanału telewizyjnego TVi) Andrij Kowalskyj (student) Jurij Makarow (kijowski dziennikarz i publicysta) Andrij Nachlik (tłumacz) Ihor Medwid (Ukraiński Katolicki Uniwersytet) Myrosław Marynowycz (prorektor Ukraińskiego Katolickiego Uniwersytetu) Andrij Pawłyszyn (tłumacz, dziennikarz) Oleh Pawłyszyn (historyk) Danyło Polowyj (student) Witalij Portnikow (kijowski dziennikarz, publicysta) ks. Bohdan Prach (wicerektor Ukraińskiego Katolickiego Uniwersytetu) Mykoła Riabczuk (publicysta) Jarosław Ruszczyszyn (prezes Spółki Przedsiębiorców Obwodu Lwowskiego) Hadyna Szeljah (studentka), Iryna Sztohryn (dziennikarka Radia Svoboda) Taras Wozniak (redaktor pisma „JJ”) Leonid Zaszkiłniak (historyk)